

lesarabrøv

Skulu Føroyar umboðast av lygnarum og persónhatarum á tingi?

Í »Dimmalætting« tann 28. oktober 1978 skrivar eitt umboð sambandsflokksins í Suðuroy, hr. Jákup Mortensen, eina skemdargrein um Jóannes Dalsgarð, lærara við Suðuroyar HF skeið, har hann við rangum upplýsingum og beinleiðis ósakligum orðavavstri leggur mannin undir líkt og ólíkt, samstundis sum hann við sama óndsinnaða skrivingslagi víðger privat-livi hjá Jóanesi og familju hansara. Hetta skuldi verið einstaklinginum óviðkomandi.

Tað má sigast at vera ein toppmáldur frekleiki og hartil ómoralskt, at hesin Jákup Mortensen orsakað av limaskapi sínum í lögtingsins grannskoðanarnevnd nýtir tilfar, sum hann fæst við í hesi nevnd, til persónligt briksl og lygnir móti Jóanesi.

At hann sum sambandsmaður ber seg so leiðis at, undrar meg ikki. Politiskt umboðar hann jú lygnina í Føroyum.

Men — ein skúlaári setur seg so lágt, at hann einki veit sær enn at grýta óhumsku og lygnir eftir einum starvsfelaga, fær meg stórliga at ivast, um hesin maður eigur at hava sess innan skúlagátt.

Var hetta eindømi um atferð sambandsmanna? Nei! Týskveldið setti eg meg at lurta eftir valagitation sambandsmanna í útvarpinum. Tað sum sermerkti hesa sending var ikki ein saklig viðgerð av verandi politisku støðuni. Tað hevði eg í forhend ikki roknað við, tí sambandsflokkin hevur ongan politiskan málsetning í sær sjálvum.

Aftur móti var sendingin merkt av órealistiskum tvætli og ósakligum lygnum, og var hetta steivið gjøgnum alla sendingina.

Pauli Ellefsen fæddi sitt fram. Hansara talur eru jú viðgittar, so tað er eingin orsök til at gera nakra lýsing av teimum, tað er tað sama innantóma tvætlið. Tað sum undraði meg

mest var, at tann so-nevndi Johannes Martin Olsen, sum í dagligu veru okkara gongur fyrri at vera ein kristin maður, uttan himpr ella iva, sleingir eina lygn fyrri og aðra eftir út til vinstru og høgru, setti gákin í hægsta gear, og — sum væntað av einum sambandsmanni — gloymir at kolla heilan til.

Fyri einstaklingin er spurningurin nú: Skulu menn, sum í bløðum og útvarpi uttan fyrilit sleingja lygnir út fyrri at vinna egnan politiskan frama, og menn sum nýta ta vitan, sum teir orsakað av starvi sínum fáa í hendi, til persónligt briksl móti einstaklinginum í samfelagnum, koma sær at seta seg á politisk-um vallista? Eiga teir nakra heimild at koma á ting? Eitt er vist. Tann sum lýgur í stórum, lýgur ikki minni í smáum.

Hvar er persónliga frælsið hjá sambandsflokkinum? Jú, tað er burtur við monnum sum Jákup Mortensen, sum bróta sína tøgnskyldu og nýta tøgnskyldu brotið til at sleingja lygnir út móti tí einstaka persóninum!

Hvar er hitt kristna samfelagsgrundarlagið hjá sambandsflokkinum? Jú, tað er burtur við monnum sum Johannes Martin Olsen, sum ikki smæðist fyrri at sleingja um seg við størri og minni lygnum, fyrri at fremja egnu politisku áhugamál, og dylja sannleikan!

Hvussu ber blaðið seg at, sum umboðar hesar

andshetjur? Jú, eitt greifligt dømi um ómoralsku skrivning tess finna vit í útgávuni fyrri 14. oktober 1978, har blaðstjórin uttan nakað afturhald skrivir, at landsstýrið við lögmanni á odda hevur troðkað alt ferðafólk burtur, bæði á ferjuni »SAM«, á bilrutuni Oyrággjöv — Flogvøllurin, og ikki minst: fólk vórðu koyrd út aftur úr flogfarinum, fyrri at landsstýrisumboðin kundu koma við. Alt hetta er jú hvørjum manni kunnugt tann svartasta lygn. Hetta er heldur ikki eindømi um, at henda sambandstvegan fer fram

við ósannindum

Hetta at fara fram við ósannindum um einstaklingin og annars at sleingja lygnir um seg, er tað, sum sambandsmenn kalla fyrri politikk.

Hin stóri etikarin og moralprædikumaðurin Sofus Sivertsen, sum plagar at fylla blaðsiðu upp og niður í sambandsurguni, tá ein ella annar móguliga hevur málborið seg skeivt, ella leggur aðra fatan í tingini, enn hann sjálvur, hevur ikki við einum orði hesuferð átalad hesa framferð sambandsmanna. Hann sum tigur, samtykkir.

Tað vil aftur siga, at bert lygnir, ómoralur og persónshatrið kemur frá sambandsflokkinum, ella at hetta skuldi verið sambandsflokkinum at gagni, so er alt í lagi.

Fólk, sum fara á val 7. november 1978, hava rættin til at velja tað teimum lystir, men skuldi tað verið, at tey vilja hava lygnina, ómoralin, persónforfylgilsu og ófrælsi einstaklinga í háseti, so er bert at velja sambandsflokkin. Hesin flokkur hevur eingi stevnumið. Hann hevur bert nevndu dygdir at føra fram.

Ómoralur

Einki í at velja

Hetta landsstýrið varð til aftaná, at tað hevði verið ein sterk andstøða. Ein andstøða, sum hevði tikið vandamál upp og hildið tey viðvarandi upp í ljósið. Henda andstøða kom ikki bara frá politiskum flokkum, men eisini frá ymsum bólkum og borgarum.

Hóast tað eru týðandi mál, har hetta landsstýrið ikki rakk á mál t.d. eina skipaða umlegging av fiskivinnuni, ein idnaðarpolitikk sum munti, eina skattalóg, sum skilagott hjálpti einum sunnum vinnulivi og EINKI ANNAÐ og ein orkupolitikk fyrri at nevna nøkur av málunum, má ein sanna, at vit ikki fáa eitt frægari landsstýri, sum tann politiska støðan er í Føroyum í dag.

Rætt skal vera rætt. Hetta landsstýri hevur ikki havt tað lætt, tí stór mál eru knappliga komin fram, sum hava kravt eina skjóta loysn.

Um ein ikki altíð er samdur politiskt við landsstýrismenninar, má ein sanna, at teir hava verið dugandi og arbeidssamir í tí dagliga arbeiðinum, sum tey gomlu plagdu at siga, »teir hava roynt«.

Tann politiska andstøðan á tingi hesi fjóru árin hevur borið hesi mál fram: (hetta er alt)

Móti yvirtøku av Postverkinum

Móti Smyrli Skrokkaálið

Ja, og kommunistar forskekkils. Ein er næstan vanur við tað.

Men móti endanum tóku teir kristindóm.

Trútaðu niður í fólk upp í saman, at javnaðarflokkin (helmingurin av føroyingunum) vóru imóti kristindómum.

Vildu avkrista Føroyar.

So langt fór andstøðan. So hjálparleysir gjørdust teir.

So skitin vóru vápnini.

Í Hestsøgu stendur »eitt halga rúm í hjørtum teirra, sum var toluliga óspilt. Nei, her vóru eingi »halga rúm«. Alt varð offrað á tí partapolitiska altarinum, eisini kristindómurin.

Vit hava ongan annan móguleika í dag um skil, skynsemi og framburður skal ráða enn at ynskja, at hesir somu flokkar aftur gera landsstýri. Og allir hugsandi føroyingar, ymsir á máli, kunnu velja ein av landsstýrisflokkunum. Aðrir móguleikar eru ikki til.

Ein má so stimbra teir skapandi framburðsspirar, sum eru í flokkunum, so teir fáa ræðið. Á ymsan hátt fáa eina ikki partapolitiska andstøðu sum fylgir við og eggjar.

Tann gamli-nýggi flokkurin (Framburðs- og fiskivinnuflokkurin) hevur ongan politikk.

Ongar ætlanir.

Ein atkvøða til hann er burturpilt, teir fáa neyvan ein mann á ting og um teir finga hann.

Hvat munti hann so?

Ein tingling meira við ongari hugsan.

Við ongum ætlanum.

Steinbjørn B. Jacobsen

Skulu vit hava borgarligt landsstýri?

Teir seinastu dagarnar hevur graml verið um, at sambandsflokkin, sum er so heilt vissur í at vinna valið stórt, hevur bjóðað fólkaflokkinum í landsstýrissamgongu.

Eisini hevur ljóðað, at

Eisini hevur ljóðað, at

ein vissur fólkaflokksmaður í Havn, sum áður hevur

sagt, at hann helmaði ikki í, fyrr enn hann gjørdist lögmaður, skal sita sum

fremsti maður í Tinganesi!

Hvønn politikk hetta landsstýri fer at føra, er

einki frætt um enn, men

um tað verður líka innantómt sum tað, sum sambandsflokkin vanligar diskur upp við, og líka reaktionert sum politisku áskoðanir Dagblaðsins, so sigi eg guð náði okkum.

So nú mugu øll gera upp við seg sjálvan, um tey

vilja hava eitt borgarligt stýri við fólkaflokkinum

ella eitt landsstýri við javnaðarflokkinum.

Tað síðsta vilja flestu føroyingar, setið ti ein

kross við lista C!

Veljari

Ja til KELDUSKATT

kross við

javnaðarflokkin

Læringar, veljið javnaðarflokkin!

Góðu læringar! Nú stendur nógva á, men tit hava klárað tykkum væl, tað skulu tit eiga. Men hugsjið um, hvør hevur stuðlað tykkum og hvør stuðlar aðrar lóntakarar, sum eru við skerdan lut. Tað ger Sosialurin og tí eisini javnaðarflokkin.

Hvør stuðlaði okkum læringar síðst í tryssunum? Jú, Sosialistiskt Ungmannafelag og javnaðarflokkin. Tað er her tit hoyra heima, gerið ti tykkara egnu tann beina og stuðlið javnaðarflokkinum.

Nú útlærdur

Opið bræv til ein og hvønn,

sum bjóðar seg fram til løgtingið tann 7. november

Tað er ikki nakað flokkspolitiskt, men eitt tvørpolitiskt mál, sum eg fari at minna tygum á, nú ið val stendur fyrri durum og nýtt løgtingsskeið tekur við.

Tygum verða við hesum biðin um at bera fram, og bera so í bandi, at løgtingslóg kann verða samtykt, har ið týðiligt og greitt verður sagt frá, hvat ið eftir føroyskari fólkahugsan er ólíkligt bæði í myndum og lesnaði, og sostatt bannað at selja í blað- og bókabúðum her á landi.

Enn er føroyska fólksalín tibetur so óspilt, at

tað valla finst fólk í nøkrum politiskum flokki, sum ikki harðliga hevði mótmælt, um tað, ið summi av útlendsku dagbløðunum bera lesarum sínum, hevði staðið í teirra egna flokksblaði. Og sama er um myndabløðini at siga; ja, mundi tað ikki elvt til eitt satt ramaskriggj, um tær myndirnar, sum standa í útlendskum myndabløðum, høvdu staðið í okkara egnu?

Hvussu kann tað tá vera beint, at hesi útlendsku bløð verða seld her á landi?

Tí fyrri tann skuld, um tað perversa í stóran mun

er vorðið náttúrligt í summum av grannaløndum okkara, nýtist okkum ikki at taka eftir, so at tað eisini gerst náttúrligt her hjá okkum.

Tað er beinleiðis ein háðan móti fedrum okkara, og tí føringi — teirri kristnu mentan — sum teir gövu okkum at bera longur fram á vegin, at vit loyva slikum at halda fram; og høvdu tygum fingið framt hetta eina málið, vóru tygum ikki valdur til fánýtis.

Við hávirðing

Esmar A. Jacobsen